

Sygn. akt II CSK 437/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa "M. [...]"

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko P. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 1.800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca, „M.” sp. z o.o., oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności wyrażającej się w naruszeniu przez Sądy orzekające w sprawie art. 1 ust. 1 p.u.n. oraz art. 299 k.s.h. poprzez uznanie, że pozwany, jako likwidator, we właściwym czasie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości spółki Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „A.” sp. z o.o.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia tego, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej na to, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011, III PK 44/11, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowi próbę polemiki z ustaleniami faktycznymi dokonanyymi przez Sądy orzekające w sprawie. ponadto dotyczy obszaru leżącego w zakresie swobodnej oceny sędziowskiej, w której Sąd Najwyższy nie dopatrzył się rażącego naruszenia powołanych przepisów, widocznego *prima facie*. Wypada również przypomnieć, że - stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Nie można zatem uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

